

متن پرسش

سلام و عرض ادب: سوالی داشتم من باب این موضوع که اینکه چگونه علت محرومیت از توفیقاتی که قبلا قسمت‌ان می‌شد و الان از آن محروم می‌شویم را بفهمیم. اینکه قبلا گویا خیلی وصل بودیم به خدا و ائمه (ع) و الان انگار همه آن حب و توفیق گرفته شده. علت‌های معمول آن چه می‌تواند باشد چطور دوباره به آن حالت وصل برسیم و توفیقات را شامل حالمان کنیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آن ایمان، مربوط به آن زمان بود و آن شرایط، و آن معارفی که به نور آن ایمان و آن شرایط توانستید انقلاب را تا اینجاها حفظ کنید. ولی باید متوجه باشید که هرچه حقیقت بیشتر جلوه کند، ظلمات نیز بیشتر از پیش ابعادِ ظلمانی خود را به میان می‌آورد تا ما باز با رجوع به اسلام با ایمانی عمیق‌تر خود را به صحنه آوریم. این‌جا است که ملاحظه کردید چرا حضرت روح‌الله «رضوان‌الله تعالی علیه» در آخر سال‌های عمر خود در تفسیر سوره حمد ما را متذکر ایمانی عرفانی و حکمی نمود.

باور کنیم که برهوت در حال گسترش است، حال باید از خود پرسید آن ایمان، چه ایمانی است که در مقابل چنین برهوتی تاب مقاومت دارد؟ جز همان ایمانی است که حضرت امام خمینی خیلی زود در آثاری مانند «مصباح‌الهدایه» و «شرح دعای سحر» متذکر آن شدند. وقتی امری چون انقلاب اسلامی در اوج ایمان و عرفان در این تاریخ به ظهور آید، ایمانی باید در صحنه جان‌ها طلوع کند که متوجه حقیقت این رخداد توحیدی باشد وگرنه انسان گرفتار ریزش‌هایی همچون مهدی نصیری‌ها خواهد شد. موفق باشید